Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

10. srpnja 2019.*

„Žalba – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Sektor kamatnih izvedenica denominiranih u japanskim jenima – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u – Odgovornost poduzetnika zbog njegove uloge pomagača u provedbi zabranjenog sporazuma – Izračun novčane kazne – Obveza obrazlaganja”

U predmetu C-39/18 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 22. siječnja 2018.,

Europska komisija, koju zastupaju B. Mongin, M. Farley, T. Christoforou i V. Bottka, u svojstvu agenata,

žalitelj,

a druge stranke postupka su:

NEX International Limited, prije Icap plc, sa sjedištem u Londonu (Ujedinjena Kraljevina),

Icap Management Services Ltd, sa sjedištem u Londonu,

Icap New Zealand Ltd, sa sjedištem u Wellingtonu (Novi Zeland), koji zastupaju C. Riis-Madsen, *advokat*, i S. Frank, *avocat*,

tužitelji u prvom stupnju,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: A. Prechal, predsjednica vijeća, F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund (izvjestitelj) i L. S. Rossi, suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,

tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 14. veljače 2019.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 2. svibnja 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

1 Svojom žalbom Europska komisija zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 10. studenoga 2017., Icap i dr./Komisija (T-180/15, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2017:795), kojom je poništio Odluku Komisije C(2015) 432 *final* od 4. veljače 2015. u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet AT.39861 – Kamatne izvedenice u jenima) (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Okolnosti spora i sporna odluka

2 Iz okolnosti spora iznesenih u točkama 1. do 21. pobijane presude proizlazi da su Icap plc (u čija je prava i obveze stupio NEX International Limited), Icap Management Services Ltd i Icap New Zealand Ltd (u daljnjem tekstu zajedno: Icap) dio društva za pružanje usluga posredovanja putem telefonskih i elektroničkih mreža koje je ujedno pružatelj usluga poslije trgovanja.

3 Komisija je u spornoj odluci utvrdila da je Icap sudjelovao u šest povreda članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. (SL 1994., L 1, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 106., str. 4.) u vezi s manipulacijom međubankovnih referentnih stopa *London Interbank Offered Rate* (LIBOR, međubankovna stopa koja se primjenjuje u Londonu (Ujedinjena Kraljevina)) i *Tokyo Interbank Offered Rate* (TIBOR, međubankovna stopa koja se primjenjuje u Tokiju (Japan)) na tržištu kamatnih izvedenica denominiranih u japanskim jenima, koje su prethodno bile utvrđene Odlukom Komisije C(2013) 8602 *final* od 4. prosinca 2013. u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet AT.39861 – Kamatne izvedenice u japanskim jenima).

4 Komisija je 29. listopada 2013. pokrenula postupak zbog povrede protiv Icapa.

5 Icap je 12. studenoga 2013. obavijestio Komisiju o svojoj namjeri da ne sudjeluje u postupku nagodbe.

6 Komisija je 4. veljače 2015. donijela spornu odluku kojom je Icapu izrekla šest novčanih kazni u ukupnom iznosu od 14 960 000 eura jer je „omogućio” počinjenje sljedećih šest povreda:

– „povredu UBS/RBS iz 2007.”, između 14. kolovoza i 1. studenoga 2007.;

– „povredu UBS/RBS iz 2008.”, između 28. kolovoza i 3. studenoga 2008.;

– „povredu UBS/DB”, između 22. svibnja i 10. kolovoza 2009.;

– „povredu Citi/RBS”, između 3. ožujka i 22. lipnja 2010.;

– „povredu Citi/DB”, između 7. travnja i 7. lipnja 2010. i

– „povredu Citi/UBS”, između 28. travnja i 2. lipnja 2010.

7 Točke 18. do 21. pobijane presude glase kako slijedi:

„18. Komisija uvodno podsjeća da se, primjenom Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.; u daljnjem tekstu: Smjernice iz 2006.), osnovni iznos kazne mora utvrditi s obzirom na kontekst u kojem je počinjena povreda kao i, osobito, s obzirom na težinu i trajanje povrede te na to da uloga koju je imao svaki od sudionika mora biti predmet pojedinačne ocjene istodobno odražavajući eventualne otegotne odnosno olakotne okolnosti (uvodna izjava 284. [sporne] odluke).

19. Komisija je primijetila da Smjernice iz 2006. daju malo naznaka o metodi izračuna kazne za one koji su povredu omogućili. S obzirom na to da je Icap operater aktivan na tržištu posredničkih usluga, a ne na tržištu kamatnih izvedenica, ona drži da nije mogla zamijeniti troškove posredovanja s onima cijene kamatnih izvedenica u japanskim jenima da bi ustanovila promet i utvrdila iznos kazne jer takva zamjena ne bi odražavala ni težinu ni prirodu povrede. Iz toga je u biti zaključila da valja primijeniti točku 37. Smjernica iz 2006. koja omogućuje njihovu neprimjenu prilikom utvrđivanja osnovnog iznosa kazne (uvodna izjava 287. [sporne] odluke).

20. S obzirom na težinu dotičnih ponašanja i trajanje sudjelovanja Icapa u svakoj od dotičnih šest povreda, Komisija je za svaku od njih utvrdila osnovni iznos kazne, odnosno: 1 040 000 eura za povredu UBS/RBS iz 2007., 1 950 000 eura za povredu UBS/RBS iz 2008., 8 170 000 eura za povredu UBS/DB, 1 930 000 eura za povredu Citi/RBS, 1 150 000 eura za povredu Citi/DB i 720 000 eura za povredu Citi/UBS (uvodna izjava 296. [sporne] odluke).

21. Što se tiče utvrđivanja konačnog iznosa kazne, Komisija nije utvrdila postojanje otegotnih ili olakotnih okolnosti i uzela je u obzir činjenicu da nije premašen prag od 10 % godišnjeg prometa (uvodna izjava 299. [sporne] odluke). Člankom 2. izreke [sporne] odluke tužiteljima se prema tome izriču kazne čiji je konačni iznos jednak njihovu osnovnom iznosu."

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

8 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 14. travnja 2015. Icap je pokrenuo postupak za poništenje sporne odluke i, podredno, smanjenje iznosa izrečenih novčanih kazni.

9 U prilog svojem zahtjevu za poništenje Icap je istaknuo šest tužbenih razloga. Prvim četirima tužbenim razlozima osporavao je zakonitost članka 1. sporne odluke, koji se odnosi na postojanje povreda. Peti i šesti tužbeni razlog bili su usmjereni protiv članka 2. te odluke, koji se odnosi na izrečene novčane kazne.

10 Pobijanom presudom Opći sud je, s jedne strane, djelomično poništio članak 1. sporne odluke i, s druge strane, poništio članak 2. te odluke.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

11 Komisija od Suda zahtijeva da:

– ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se njome poništavaju kazne iz članka 2. sporne odluke;

– odbije peti i šesti tužbeni razlog iz Icapove tužbe pred Općim sudom, koji se odnose na novčane kazne, i u izvršavanju svoje neograničene nadležnosti Icapu utvrdi prikladne novčane kazne i

– naloži Icapu snošenje svih troškova ovog postupka i preinači dio pobijane presude u kojem se nalaže plaćanje troškova radi usklađivanja s ishodom ove žalbe.

12 Icap od Suda zahtijeva da:

– odbije žalbu u cijelosti ili djelomično i

– naloži Komisiji snošenje svih troškova ovog postupka, uključujući troškove prvostupanjskog postupka.

O žalbi

13 U prilog svojoj žalbi Komisija ističe jedan žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u tumačenju i primjeni sudske prakse koja se odnosi na obrazloženje odluka kojima se izriču novčane kazne.

Argumentacija stranaka

14 Komisija tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je presudio da utvrđenje iznosa novčanih kazni izrečenih Icapu u spornoj odluci nije bilo u dovoljnoj mjeri obrazloženo.

15 Ta institucija tvrdi da se Opći sud u točkama 287. do 291. pobijane presude oslonio na pogrešno tumačenje obveze obrazlaganja. Opći sud nije uzeo u obzir sudsku praksu proizašlu iz presuda od 8. prosinca 2011., Chalkor/Komisija (C-386/10 P, EU:C:2011:815, t. 61.) i od 22. listopada 2015., AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717, t. 66. do 68.), prema kojoj Komisija ispunjava tu obvezu kada poduzetniku koji je kao pomagač odgovoran za povredu članka 101. UFEU-a navede elemente ocjene koji su joj omogućili da utvrdi težinu i trajanje povrede a da pritom ne mora iznositi sve brojčane podatke i izračune koje je izvršila kako bi utvrdila iznos novčane kazne.

16 Osim toga, Opći sud u točkama 295. i 296. pobijane presude nije uzeo u obzir presudu od 28. siječnja 2016., Quimitécnica.com i de Mello/Komisija (C-415/14 P, neobjavljena, EU:C:2016:58, t. 53.), iz koje proizlazi da se obrazloženje Komisijina akta treba ocijeniti s obzirom na njegov kontekst, koji uključuje prepisku između potonje i zainteresiranih, do koje je moglo doći prije i nakon donošenja predmetnog akta.

17 Komisija smatra da se u spornoj odluci u dovoljnoj mjeri navode čimbenici težine i trajanja Icapova sudjelovanja u povredi i da je njezino obrazloženje u tom pogledu usporedivo s onim odluke o kojoj je riječ u predmetu u kojem je donesena presuda od 22. listopada 2015., AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717).

18 Komisija smatra da je učinila i više nego što je to bila dužna učiniti kako bi odgovorila Icapu, koji se smatrao žrtvom različitog postupanja u odnosu na poduzetnika R. P. Martina, kojemu je isto tako naloženo plaćanje novčanih kazni zbog njegove uloge pomagača u provedbi istog kartela, ali koji se, za razliku od Icapa, odlučio nagoditi.

19 Komisija navodi da je, kao prvo, kao osnovu za izračun uzela vrijednost prodaje i promet na svjetskoj razini koji se primjenjuju na banke sudionice. Komisija je, nadalje, uzimajući u obzir trajanje Icapova sudjelovanja naposljetku smanjila hipotetski osnovni iznos kako bi dobila paušalni iznos novčane kazne koji je prikladan i razmjeran. Ista je metoda primijenjena i u pogledu poduzetnika R. P. Martina, poštujući načelo jednakog postupanja. Međutim, tom je potonjem poduzetniku odobreno smanjenje od 25 % na temelju pokajničkog programa i smanjenje od 10 % na temelju nagodbe. Usto je njegov promet bio gotovo dvadeset puta manji od Icapova te je njegovo sudjelovanje u povredi trajalo približno mjesec dana, dok je Icapovo sudjelovanje trajalo više od dva mjeseca.

20 U slučaju da Sud želi odlučivati o iznosu novčanih kazni na temelju svoje neograničene nadležnosti, Komisija ga poziva da iznos svake novčane kazne utvrdi s obzirom na smanjenje trajanja koja je utvrdio Opći sud i koja su postala pravomoćna.

21 Icap tvrdi da taj žalbeni razlog nije osnovan.

Ocjena Suda

22 Žalbenim razlogom se u biti postavlja pitanje je li Opći sud pogrešno razumio doseg Komisijine obveze obrazlaganja presudivši u točkama 287. do 296. pobijane presude, u biti, da se potonja ne može zadovoljiti samo pružanjem općih jamstava da osnovni iznosi utvrđeni za poduzetnike odgovorne za povrede članka 101., zbog omogućavanja zabranjenog sporazuma, odražavaju težinu, trajanje i prirodu njihova sudjelovanja u povredama kao i odvraćajući učinak novčanih kazni, iako je nesporno da su ti iznosi utvrđeni u skladu s posebnom metodologijom koja tim poduzetnicima nije bila otkrivena.

23 Kao što je to Opći sud podsjetio u točkama 287. i 288. pobijane presude, prema ustaljenoj sudskoj praksi obrazlaganje koje se zahtijeva člankom 296. UFEU-a mora odgovarati prirodi akta o kojem je riječ i mora jasno i nedvosmisleno odražavati zaključke institucije koja je donijela pobijani akt kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere, a sudu Unije omogućilo provođenje nadzora. U obrazloženju nije potrebno podrobno navoditi sve činjenične i pravne okolnosti, s obzirom na to da se pitanje ispunjava li obrazloženje zahtjeve iz članka 296. UFEU-a mora ocjenjivati ne samo u odnosu na svoju formulaciju već i na svoj kontekst i na sva pravna pravila kojima se uređuje predmetno pravno područje (vidjeti osobito presude od 2. travnja 1998., Komisija/Sytraval i Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, t. 63. i od 8. svibnja 2019., Landeskreditbank Baden-Württemberg/BCE, C-450/17 P, EU:C:2019:372, t. 87.).

24 Kad je riječ o odlukama kojima se izriču novčane kazne poduzetnicima zbog povrede članka 101. UFEU-a, obveza obrazlaganja je od osobite važnosti. Komisija mora obrazložiti svoju odluku te, osobito, objasniti način na koji je odvagivala i ocjenjivala čimbenike koje je uzela u obzir. Sud mora po službenoj dužnosti provjeriti je li dano obrazloženje (presuda od 8. prosinca 2011., Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, t. 61.).

25 Iako je točno da Komisija raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću glede metode izračuna novčanih kazni u slučaju povrede pravila Unije u području tržišnog natjecanja (presuda od 19. prosinca 2012., Heineken Nederland i Heineken/Komisija, C-452/11 P, neobjavljena, EU:C:2012:829, t. 92. i navedena sudska praksa), ona je unatoč tome, radi transparentnosti, donijela Smjernice iz 2006., u kojima navodi po kojoj će osnovi uzimati u razmatranje pojedine okolnosti povrede i posljedice koje iz toga mogu proizaći za iznos novčane kazne (presuda od 8. prosinca 2011., Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, t. 59.).

26 Smjernice iz 2006. temelje se, dakle, na uzimanju u obzir vrijednosti prihoda od prodaje dotičnih proizvoda u vezi s povredom prilikom utvrđivanja osnovnog iznosa novčanih kazni koje se izriču. Tim se smjernicama u njihovim točkama 6. i 13. predviđa da se kombinacijom vrijednosti prihoda od prodaje i trajanja povrede nastoji odraziti „ekonomsk[a] važnost povrede kao i relativn[a] težin[a] svakog poduzetnika u povredi."

27 Međutim, ta se metoda u posebnim okolnostima nekog predmeta ponekad može pokazati neprikladnom. Takav je primjerice slučaj kada poduzetnik koji je proglašen odgovornim za povredu članka 101. UFEU-a zbog omogućavanja zabranjenog sporazuma ne ostvaruje nikakav promet na tržištima relevantnih proizvoda. Sud je u istovrsnoj situaciji presudio da Komisija ima pravo pribjeći metodi izračuna različitoj od one opisane u Smjernicama iz 2006. i, u skladu s njihovom točkom 37., paušalno utvrditi osnovni iznos novčane kazne izrečene poduzetniku koji je obavljanjem svoje savjetodavne djelatnosti omogućio provedbu zabranjenog sporazuma (vidjeti u tom smislu presudu od 22. listopada 2015., AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, t. 65. do 67.).

28 Kad je riječ o Komisijinu opsegu obveze obrazlaganja kada odstupi od opće metodologije predviđene Smjernicama iz 2006., valja podsjetiti na to da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, iako se odluka Komisije koja je u skladu s njezinom ustaljenom praksom u odlučivanju može sažeto obrazložiti, posebno upućivanjem na tu praksu, kada se njome znatno udaljava od prijašnjih odluka, Komisija

mora na jasan način objasniti svoje rasuđivanje (vidjeti osobito presude od 26. studenoga 1975., Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique i dr./Komisija, 73/74, EU:C:1975:160, t. 31. i od 29. rujna 2011., Elf Aquitaine/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, t. 155.).

29 Također valja podsjetiti na ustaljenu sudsku praksu kojom se priznalo da navedene smjernice daju pravilo ponašanja za praksu koju treba slijediti od koje Komisija u konkretnom slučaju ne može odstupiti, osim ako pruži razloge koji su sukladni, među ostalim, načelu jednakog postupanja (vidjeti u tom smislu presude od 30. svibnja 2013., Quinn Barlo i dr./Komisija, C-70/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:351, t. 53. i od 11. srpnja 2013., Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, t. 60. i navedenu sudsku praksu).

30 Komisija je dakle, kada se poziva na točku 37. Smjernica iz 2006., obvezna iznijeti razloge na temelju kojih je zaključila da posebnosti predmeta koji se pred njom vodi ili potreba za postizanjem odvraćajućeg učinka opravdavaju njezino odstupanje od metode iz navedenih smjernica, kao što je to u biti presudio Opći sud u točki 289. pobijane presude.

31 Osim toga, Komisija ispunjava svoju obvezu obrazlaganja kada u svojoj odluci navede elemente na kojima se temelji ocjena, a koji su joj omogućili da odredi težinu i trajanje povrede (presuda od 22. listopada 2015., AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, t. 68.). Iako nije obvezna navesti sve brojke koje se odnose na svaki međukorak načina izračuna utvrđene novčane kazne, ona ipak mora, kao što je to Opći sud utvrdio u točki 291. pobijane presude, objasniti način na koji je odvagivala i ocjenjivala čimbenike koje je uzela u obzir (presuda od 8. prosinca 2011., Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, t. 61.).

32 Iako je navođenje tih elemenata nužno, pitanje je li ono dovoljno valja ocjenjivati s obzirom na predmetne okolnosti i kontekst Komisijine odluke.

33 Istina, Sud je u predmetu u kojem je Komisija paušalno utvrdila osnovni iznos novčane kazne izrečene poduzetniku koji je omogućio zabranjeni sporazum presudio da je obrazloženje u kojem se samo navodi da su prilikom utvrđivanja tog iznosa u obzir uzeti težina i trajanje povreda dovoljno (vidjeti u tom smislu presudu od 22. listopada 2015., AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, t. 68. i 69.). Međutim, iz te se presude ne može izvesti da je takvo obrazloženje uvijek dovoljno, bez obzira na posebnosti predmetne situacije.

34 Osim toga, kad Komisija odstupi od Smjernica iz 2006. i primijeni drugu metodologiju koja je posebno prilagođena posebnostima situacije poduzetnika koji su omogućili provedbu zabranjenog sporazuma, tu je metodologiju, s obzirom na prava obrane, potrebno otkriti zainteresiranim osobama kako bi im se omogućilo da iznesu svoja stajališta u vezi s elementima na kojima Komisija namjerava temeljiti svoju odluku (vidjeti analogijom presudu od 22. listopada 2013., Sabou, C-276/12, EU:C:2013:678, t. 38. i navedenu sudsku praksu). Naime, tim se otkrivanjem doprinosi pravičnosti, nepristranosti i kvaliteti Komisijinih odluka o kojima u konačnici ovisi povjerenje koje javnost i poduzetnici daju legitimnosti djelovanja te institucije u području tržišnog natjecanja (vidjeti u tom smislu presudu od 16. siječnja 2019., Komisija/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, t. 31., 33., 34. i 53.).

35 U ovom je slučaju nesporno da je Komisija utvrdila osnovni iznos novčanih kazni izrečenih Icapu i R. P. Martinu na temelju iste metode koja je posebno izrađena kako bi se odgovorilo na posebnu situaciju pomagačâ i koja se temelji na testu u pet stadija kojim se mogu izmjeriti trajanje i težina njihova sudjelovanja u predmetnim povredama. Stoga se okolnosti u ovom predmetu razlikuju od onih iz predmeta u kojem je donesena presuda od 22. listopada 2015., AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717), u kojem je Komisija paušalno utvrdila osnovni iznos novčane kazne izrečene jedinom pomagaču u provedbi zabranjenog sporazuma.

36 Osim toga, Opći sud je u točki 293. pobijane presude istaknuo da uvodna izjava 287. sporne odluke „ne pruža pojašnjenja o alternativnoj metodi koju je primijenila Komisija, nego samo pruža opća jamstva za to da osnovni iznosi odražavaju težinu, trajanje i prirodu Icapova sudjelovanja u dotičnim povredama, kao i potrebu da se osigura da kazne u dovoljnoj mjeri imaju odvraćajući učinak."

37 S obzirom na pravna pitanja istaknuta u točkama 28. do 34. ove presude, Opći sud je ispravno potvrdio ocjenu iz točke 294. pobijane presude, prema kojoj, s jedne strane, „[s]astavljena na taj način, uvodna izjava 287. [sporne odluke] ne omogućuje ni tužiteljima da shvate utemeljenost metodologije kojoj je Komisija dala prednost ni Općem sudu da je provjeri" i, s druge strane, „[t]a nedostatnost obrazloženja postoji također i u uvodnim izjavama 290. do 296. navedene odluke, koje ne pružaju ni minimalne informacije koje bi mogle omogućiti razumijevanje i provjeru relevantnosti i ocjene elemenata koje je Komisija uzela u obzir prilikom utvrđivanja osnovnog iznosa kazni te se time odstupa od sudske prakse" (vidjeti u tom smislu presudu od 8. prosinca 2011., Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, t. 61.).

38 Suprotno onomu što tvrdi Komisija, obveza dovoljnog obrazlaganja relevantnosti i ocjene elemenata koje je uzela u obzir prilikom utvrđivanja alternativne metode kojoj je dala prednost ne podrazumijeva, s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 31. ove presude, da je Komisija obvezna pružiti brojčane podatke koji se odnose na način izračuna kazne ili da je dužna detaljno pojasniti interne izračune koje je izvršila. Uostalom, u ovom slučaju Komisija nije tvrdila da ju je navođenje pet stadija od kojih se sastoji odabrana alternativna metoda, koju je razotkrila tek u stadiju postupka pred Općim sudom, navelo na otkrivanje brojčanih podataka ili njezinih internih izračuna.

39 Komisija prigovara i da je Opći sud propustio uzeti u obzir informacije u vezi s metodologijom izračuna, koje su tužitelju bile dostavljene u okviru upravnog postupka kao i u stadiju sudskog postupka.

40 Međutim, s obzirom na važnost obveze obrazlaganja u pogledu elemenata koji su navedeni u točki 34. ove presude, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava presudivši, u točki 295. pobijane presude, da iako „obrazloženje pobijanog akta treba ispitati uzimajući u obzir njegov kontekst, ne može se smatrati da vođenje […] pripremnih i neformalnih rasprava može osloboditi Komisiju njezine obveze da u pobijanoj odluci iznese metodologiju koju je primijenila u svrhu utvrđivanja iznosa izrečenih kazni."

41 Osim toga, s obzirom na nepostojanje objašnjenja u vezi s relevantnosti i ocjenom elemenata koje je Komisija uzela u obzir prilikom utvrđivanja metode za izračun osnovnog iznosa novčane kazne izrečene Icapu, Opći sud je u točki 296. pobijane presude pravilno presudio da se „objašnjenje pruženo u stadiju postupka pred Općim sudom [nije moglo] uzeti u obzir u svrhu ocjene je li Komisija poštovala svoju obvezu obrazlaganja."

42 Stoga jedini žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

43 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da žalbu treba odbiti.

Troškovi

44 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju članka 184. stavka 1. istoga Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da je Icap postavio zahtjev da se Komisiji naloži snošenje troškova i da ona nije uspjela u postupku, Komisiji valja naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

Potpisi